

Bjørn Elmquist (V):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg tror, det er meget nyttigt, at vi får slået nogle kendsgerninger fast vedrørende flygtninges og asylansøgere forhold her i landet. Som jeg har anført i begrundelsen for spørgsmålet, støder man af og til på den opfattelse, at de pågældende personer skal integreres og nærmest automatisk bliver statsborgere i Danmark. Jeg hæftede mig ved ministerens udlægning og må med tilfredshed konstatere, at det altså ikke er tilfældet. Der skal direkte en ansøgning til, for at man kan blive statsborger, kan jeg forstå, i Danmark, og jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at man så vil følge de helt normale procedurer. Jeg vil også godt bede ministeren bekræfte, at man her skal op på et ganske stort antal år, 7 år, så vidt jeg erindrer.

Ministeren nævnte, at 558 asylansøgere var forsvundet ud af landet igen fra 1. januar 1985 og frem til 23. september 1985. Kan vi nu og her sætte det tal i forhold til det samlede antal asylansøgere, vi fik i det samme tidsrum i år? På stående fod mener jeg at erindre, at det er ca. 10 pct. Måske er det lidt mere, det tør jeg ikke rigtig sige, men jeg vil spørge, om ministeren nu og her kan give mig det tal.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Vedrørende spørgsmålet om statsborgerskab skal jeg bare sige, at det er rigtigt, som hr. Bjørn Elmquist var inde på, at der er tale om den sædvanlige procedure over indfødsretsloven, og det er vel i almindelighed 5-7 år, man forlanger at opholdet her i landet skal have været, før der kan blive tale om statsborgerskab.

Når jeg ikke nævner noget fast tidsrum, er det, fordi det er individuelle ansøgninger, der her er tale om, og vi kan vel vanskeligt på dette tidspunkt gøre op, hvornår man vil regne opholdet fra, om det er fra det tidspunkt, hvor de pågældende rent faktisk er kommet her til landet, eller det er fra det tidspunkt, hvor de får meddelt asyl. Der kan jo som nævnt være en ret væsentlig forskel.

Med hensyn til spørgsmålet om dem, der er rejst herfra, har vi ingen opgørelse over, om det er netop dem, der er kommet ind i den periode. Det tror jeg dog næppe det er, ikke fuldt ud i hvert fald; jeg tror også, det

er personer, der er kommet ind i en tidligere periode, som er taget af sted, men de fleste af dem er nok fra den periode, som hr. Bjørn Elmquist omtalte.

Jeg skal ud over det sige, at der jo også er folk, der har modtaget asyl, der rejser herfra. Det er væsentligst sket til de sydamerikanske lande. Jeg kan således fortælle, at 203 flygtninge er vendt tilbage til Chile, Argentina og Uruguay siden 1. april 1984.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 23**6) Til justitsministeren af:****Bjørn Elmquist (V):**

»Vil ministeren tage vedtagelsen den 27. september 1985 i Europarådets parlamentariske forsamling om et koordinationskontor for flygtninge og asylspørgsmål op over for regeringerne i de andre 20 Europarådslande?«

Skriftlig begrundelse

Efter en indgående debat om asyl- og flygtningespørgsmål vedtog Europarådets parlamentariske forsamling den 27. september 1985 med enstemmighed en anbefaling til rådets ministerkomité, som bl.a. forudser oprettelse af et koordinationskontor under Europarådet vedrørende asyl- og flygtningespørgsmål. Ideen er, at der foruden FN's store indsats på dette område kan være behov for, hvad man kunne kalde en mere regional koordineringsindsats.

Da alle jo kender til behovet for en hurtig indsats, ville et initiativ fra den danske regering kunne speede en ellers relativt lang beslutningsproces i Europarådets ministerkomité op.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det spørgsmål, hr. Bjørn Elmquist har stillet om, hvad man kan opnå gennem et internationalt samarbejde – der henvises i dette tilfælde til den beslutning, kan man vel sige, der er truffet i Europarådet – fremkommer på et tidspunkt, hvor vi har efter vore forhold overordentlig mange asylansøgere her i landet, og derfor er det helt forståeligt, at man må interessere sig for, om man gennem et internationalt samarbejde kunne dele op-